

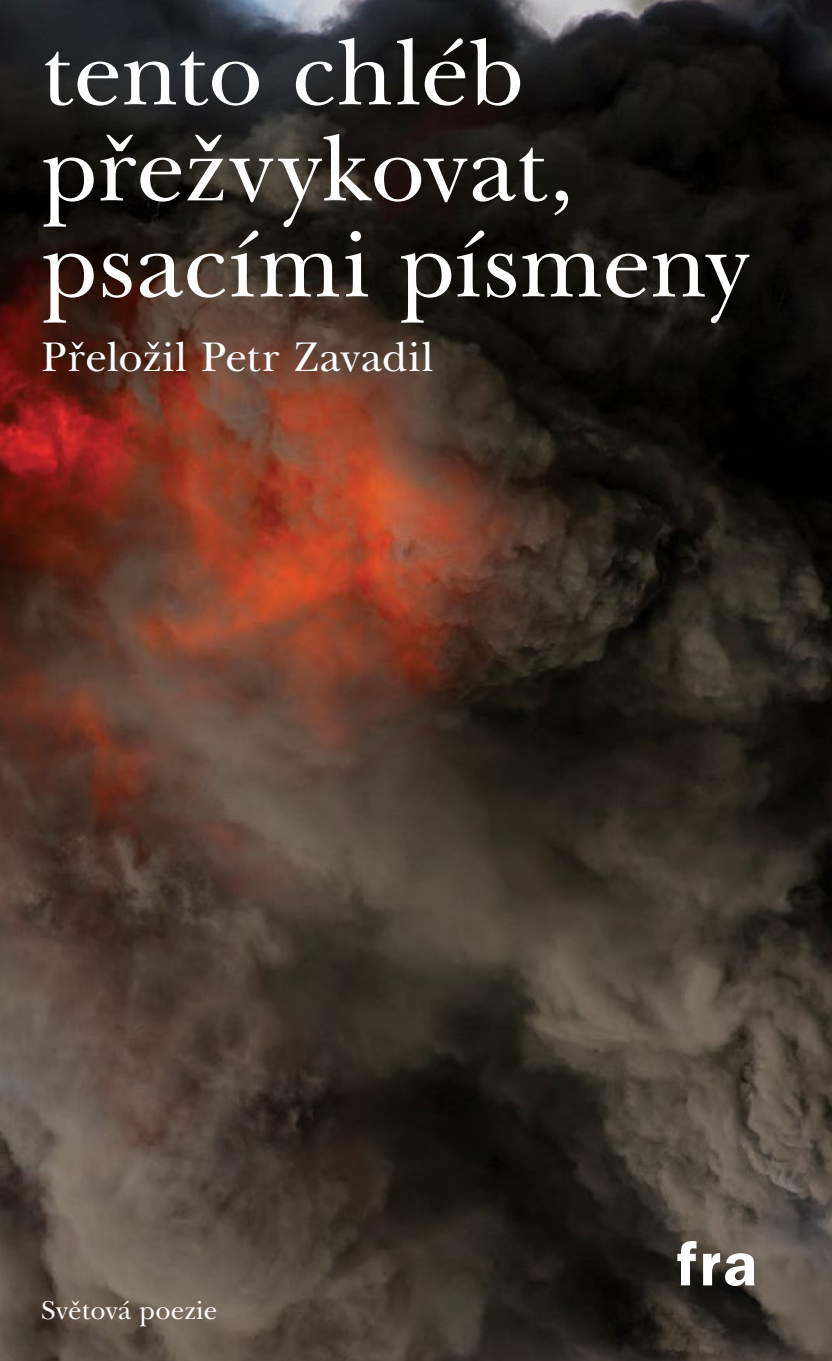
tento chléb
přežvykovat,
psacími písmeny

Přeložil Petr Zavadil

Maurizio Medo
Ernesto Carrión
J. C. Yrigoyen

Současná jihoamerická poezie

fra

tento chléb
přežvykovat,
psacími písmeny

Přeložil Petr Zavadil

fra

Světová poezie

Poezie jako skládka. Ohořelá políčka špatných filmů, prasklé záchodové mísy antických bájí, přetržené dráty od mikrofonů pokleslých popových hvězdiček, zažloutlé stránky ze slovníků polité omáčkou seškrábanou z talířů. Místy se z toho všeho ještě kouří, sem tam jedovatě plápolají zbytky cizích životů jako po nějaké katastrofě. V té hromadě trosek 20. století se přehrabují tři jihoameričtí bezdomovci: Maurizio Medo, Ernesto Carrión a José Carlos Yrigoyen. A s pomocí jazyka z toho slepují básně, které nám všem něco připomínají.

tento chléb přežvykovat,
psacími písmeny

tento chléb
přežvykovat,
psacími
písmeny

Vybral a přeložil Petr Zavadil

Knihá vychází s podporou
Ministerstva kultury ČR.

Světová poezie
tento chléb přežvykovat,
psacími písmeny

Ze španělských originálů vybral,
přeložil a doslov napsal Petr Zavadil
Fotografie na obálce Jerry Lake, 2013
Jako eknihu vydalo roku 2019 Fra,
Šafaříkova 15, Praha 2, www.fra.cz
Elektronické vydání první

© Éditions Fra, 2019

Text © Maurizio Medo, Ernesto Carrión,

José Carlos Yrigoyen, 2019

Translation, selection & afterword

© Petr Zavadil, 2019

Cover photo © Jerry Lake, 2013

ISBN 978-80-7521-071-5

ISBN 978-80-7521-113-2 (Pdf)

ISBN 978-80-7521-114-9 (ePub)

ISBN 978-80-7521-115-6 (Mobi)

Obsah

Maurizio Medo Sparagmos

Limbus pro Sofii	13
Suita o Neuróze	22
Křídové srdce	23
Imigranti	26
Rodinný oběd	28
Krasavice Lucie	30
Masa	31
Návyk	34
Astrální nepřítel	41
Arkán XVII	42
Rutina	44
Etumina	45
Sparagmos, sparagmos	46
Gilda	47
Falešný Ginsberg	49
Carroll	52
Dante	53
Alenka a zrcadlo	54
Alenka a zrcadlo (II)	56
<i>Sedativní účinek</i>	57
Rimbaud & Verlaine	58
Plevel	60
<i>A dny prchají</i>	62
Tempus	63
<i>Francesca plakala</i>	65
Vergilius	66
Zrcadlo	68
Mandril, smrt a šílenství	69
Trans	71
Ošetřovna	73
Francesca	75
Théseova schovka	77

Zpověď před Komorou aiodů	78
Rimbaudův syndrom	80
Nejstarší se zasmál	81
Tehdy prohlásil klon	82
Zasmál se Méndez	83
A spatřil odsouzenec Lžiksichta	84
Skutečnost	86
Zátiší (II)	87
Přerušila Gilda	88
Sbory	89
Μηδο dává sbohem	90
Dí end	92
Errata	93
Daně z prodeje a oběžné dráhy	94
Fragmenty pro nemožný komiks	97
Věže	106
Příplutí	114

Ernesto Carrión
Demonia Factory

Větší než Ježíš	129
Biografie těla: Popis stroje	146
Jejich hlavy leží zavázané na těchto plážích	165
Původ zla	177
Vznik zeměkoule	178
Mémoire de la machine	180
I Nanú Burukú: Lekce slzy	181
II Nanú Burukú: Lekce gumovníku	183
III Nanú Burukú: Lekce budoucnosti	185
Marathón INRIů	187
Rumiñahui	189
Kanibal ticha	191
Milenaristický dekret	193
Razzia	194
: 1492 : 196	
Cesta s dřinou uvnitř	199

José Carlos Yrigoyen
Lesley Gore v pekle

- Knih znamení 209
Anděl zkázy 247
Do ticha je ponořené 248
Jména těch 249
Byly skoro dvě odpoledne 250
Catullus, L 251
Hotel v Arequipě 252
Mé sliby, že se změním 253
Motorkáři 254
Tonymu a Miguelovi 255
Celé to už není tak literární 256
Hymnus pro Lesley Gore 257
Autoportrét 259
Rodinné album 260
Dobrý den, smutku 262
Lesley Gore v pekle 264
Nezvrtné nervové poškození 266
Znovu slunce 267
Hotel Amazonka 269
Rozhovor s Lesley Gore 272
Sarduy 274
Lesley Gore a psychedelie 276
Horoskop 278
Pro R.C.A., k třicátinám 279
Dnes ráno s Beatriz Eguren 281
Poznámka k básni o manželství 283
Mnohem větší než velký člověk 285
Kluci z ulice Torre Ugarte 286
Bambang Pamungkas píše z Amsterdamu 288
Jeden den v životě Bonnie Consolo 292
Poetika a zpověď 296
- Poezie dokořán* (Petr Zavadil) 301

Maurizio Medo
Sparagmos

Tolik jsem o tobě snil, že přestáváš být skutečná

Robert Desnos

1

Slovo nebo jeho vypelichaný rub.
Čarodějnické slunce nad nočními kletbami
nebo fikce, kterou zahánějí bludičky.

Básně nejsou krádeže toho světla.
V bílé vrhají stín (duch nebo hmota),
aby zářily a pokradmu číhaly na krásu.

Venku trn ohýbá stonek růžového keře.
Pozoruješ ho, jako by v tvém pohledu boled.

Ale já (vracím se k růži) nemám co
riskovat (v tichu)

Ne, nepřestaň milovat mé prosby
(v nich se soustředí tresti)

Má báseň by mohla být
prásknutím biče v tvé ráně.

Ale taky její bolestí.

Hodování dvou těl (stínů navzdory),
i kdybychom jim upřeli oduševnění,
jsou tušením krásy
jako něčeho nehmotného.

Musím v ní ztroskotat, lani, až
si lehneš, abys pila z mé mízy.

Nebo myslet
(Podepři dlaní bradu
a vytvaruj zápěstí)

Nebo myslet, pravím, na rozkoš,
která se tříští o nerostné povrchy,
a vodními dláty vytesá vzduch,
abychom se mohli poznat,
i když už nebudeme znát
naše jména.

Říct: tady bydlím, v lásce
 vklíněné do zášti, která tančí
 (na němý flašinet)

– Ach jazyk –

Právě on dělá z básně
 nádhernou lež.

Jako by nesl paranoidní
 tíhu zanícení
 nevěsty zchvácené iluzí
 nebo zanícení
 ještě karátovější:

umírajícího, který vzlétl
 sám ke slunci
 (ještě před
 Ikarem & bratry Wrighty)
 a zřítíl se
 (tělem dolů)
 a nechtěl se
 zastavit
 v
 pádu.

Jeho podlitá tvář by mohla
 zadusit to, co je živoucí
 ve střídmosti básně:

otáčivý horoskop tušící
 poezii na nebeských klenbách,

zatímco zírá, jak „*Synové
Bohů se spojili s Dcerami Lidí
a počali v nich hrdiny*“

Vždyť víme, z mýtů jen kočka.

Zívám (s námahou) v téhle vile
(tříkrát korunované)
raněný tvou krásou
(jako kdysi)
i když to teď popírám
tvou dvojnicí:

Nemohoucím uměním této básně.

Má báseň – říkal jsem – může...

Ale je to jen tamhleto nebe bezvýznamné
jako vráska na tvém kapesníku.

Jestli si myslíš, že její vrchol,
vysoko, v nebeských klenbách,
hledí sem dolů, panenka:

uvidíš, že ti nesahá
ani po pupík.

Ale pozor, krásko:

nikdy to nebude zbytek ztroskotání,
noční vláha hodin nebo světská hostina
pro larvy a červy.

Co bys řekla, panenke,
když doznám:

Zpitoměle nad papírem
přivírám oči rozkoší,
že nehnu ani prstem,
zatímco slepě tápu ve snách.

Tady jsem,
jak jeho stopa,
a látám slovu jeho skvělý lesk.

Nikdy jeho okázalost. V básních
jeho průsvitný stín zlehka klesá,
v extázi, že ho někdo pozoruje.

Pomalu
(pomaličku)
ať tě nezchvátí
úžas.

Dotkni se mě,
nekotám
(ani nevynikám)

Já se nenapravím.

Nejsem svatý Jan
(ani jiný vzor
mystika)

Sám (za
pološera)
chytám prchavost
v hlubinách
své propasti.

Vydrž – řekla Sofie –
obrať její stín
v báseň.